

Streszczenie rozprawy doktorskiej

Singular limits and rough behavior in evolutionary equations arising in physics and biology

złożonej przez Jakuba Skrzeczkowskiego

Praca dotyczy dwóch zagadnień z ewolucyjnych równań cząstkowych: analizy singularnych granic oraz analizy równań z niestandardowym wzrostem, gdzie wzrost zmienia się nieregularnie w czasie. Wszystkie są umotywowane zastosowaniami.

W pierwszej części pracy badamy granice osobliwe kilku równań z biologii i fizyki matematycznej. Zaczynamy od granicy *szybkiej reakcji* dla układu równań reakcji-dyfuzji z niemonotoniczną szybką reakcją, co jest umotywowane zastosowaniami w neuronauce. Po raz pierwszy dla tego typu problemu, w granicy obserwujemy szybkie oscylacje, które dokładnie analizujemy za pomocą teorii miar Younga.

Następnie badamy granicę hydrodynamiczną równania Vlasova z odpowiednio dobraną siłą tak, aby w granicy otrzymać równanie Cahn-Hilliarda, tzn. równanie czwartego rzędu stosowane w naukach o materiałach i modelowaniu nowotworów. Jest to pierwsze rygorystyczne wyprowadzenie tego równania z opisu mikroskopowego, motywowane formalnymi obliczeniami Takaty i Noguchi (*J. Stat. Phys.*, 2018).

Następnie dowodzimy zbieżności nielokalnego równania Cahn-Hilliarda do równania lokalnego. Problem ten był szeroko badany w ostatnich latach. Nasza praca jest pierwszą, która rozważa przypadek zdegenerowanej mobilności, co jest motywowane przez zastosowania do modelowania wzrostu nowotworów. Nasze wyniki mogą być postrzegane jako dokończenie programu Giacomina-Lebowitza wyprowadzenia równania Cahn-Hilliarda z układów cząstek (*J. Stat. Phys.*, 1997), którzy wyprowadzili równanie jedynie w formie nielokalnej.

Na koniec tej części omawiamy zbieżność równania Eulera-Kortewega do równania Cahn-Hilliarda w tzw. granicy wysokiego tarcia (ang. *high-friction limit*). Problem ten był badany przez Lattanzio i Tzavarasa (*Comm. PDEs*, 2017), którzy udowodnili

zbieżność metodą relatywnej entropii przy założeniu, że układ graniczny ma gładkie i dodatnie rozwiązanie. Nie ma jednak teorii, która by to gwarantowała. Dlatego proponujemy badanie nielokalnego równania Eulera-Kortewega. Wówczas, układem granicznym jest nielokalne równanie Cahn-Hilliarda, który ma wymagane własności. Ponadto, używając wyniku z poprzedniego rozdziału, pokazujemy zbieżność nielokalnego równania Eulera-Kortewega do lokalnego równania Cahn-Hilliarda.

Druga część rozprawy dotyczy równań parabolicznych o niestandardowym wzroście, gdzie wzrost zmienia się nieregularnie, powiedzmy, nieciągłe w czasie. Klasycznym przykładem jest równanie $p(t, x)$ -Laplace'a z p ściśle oddzielonym od 1 i $+\infty$. Dowodzimy istnienia i jednoznaczności rozwiązań dla p nieciągłych po zmiennej czasowej i log-Hölderowsko ciągłych po zmiennej przestrzennej. Jest to pierwszy wynik tego typu, gdyż wszystkie dotychczasowe prace zakładały ciągłość wykładnika p . Dowód oparty jest na prostej obserwacji, że wygładzenie po zmiennej przestrzennej rozwiązania równania parabolicznego jest już regularne po zmiennej czasowej.

Następnie uzyskujemy wynik istnienia dla płynów nienewtonowskich z tensorem naprężeń, który jest nieciągły po zmiennej czasowej. Jest to problem motywowany zachowaniem płynu elektoreologicznego (złożonego z naładowanych cząstek) poruszającego się w polu elektrycznym, które drastycznie zmienia się w czasie.

Ostatni rozdział dotyczy funkcjonałów dwufazowych, czyli funkcjonałów, których wzrost zmienia się z p na q , w zależności od punktu przestrzeni. Są one dokładnie badane od czasu przełomowej pracy Mingione i Colombo (*ARMA*, 2014). Używając nowych metod aproksymacji, poprawiamy dotychczas znane zakresy wykładników p, q , że funkcje minimalizujące mogą być aproksymowane w *dobry* sposób (tzw. brak zjawiska Lavrentieva). W przypadku $p \leq d$ (d jest wymiarem przestrzeni), otrzymujemy jako pierwsi optymalny zakres takich wykładników (A. K. Balci et al, *Calc. Var. PDE*, 2020). Jest to ważne, bo jest to pierwszy krok przy dowodzeniu gładkości tych funkcji. W zastosowaniach opisują one konfiguracje kompozytów składających się z dwóch materiałów w reakcji na siłę zewnętrzną.